

STREET ART 4 - **ΦΥΣΑΛΙΔΑ** - www.fysalidance.com

για χοροθεατρική παράσταση για το **ΝΕΡΟ**

πλατεία Αγίου Τίτου, Σάββατο **28 Μαρτίου** 2015, ώρα: 21:00

Σύμφωνα με τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το 2010: «Το δικαίωμα στο ασφαλές και καθαρό πόσιμο νερό και στην υγιεινή αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα ουσιώδες για την πλήρη απόλαυση της ζωής και όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Ωστόσο, πάνω από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι, δηλαδή ένας στους επτά ανθρώπους στον πλανήτη, δεν έχουν πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό.

"κι είμαστε όλοι μικρά νησιά ενός υδάτινου πλανήτη"

Καθημερινά σε τούτο τον πλανήτη πεθαίνουν περίπου 2.000 παιδιά ηλικίας κάτω των πέντε ετών από διαρροϊκές ασθένειες και από αυτούς τους θανάτους περίπου 1.800 συνδέονται με το νερό και την υγιεινή.

"κι είμαστε όλοι μικρά νησιά ενός υδάτινου πλανήτη"

Κάθε 22 Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα Νερού, διαβάζουμε, ενημερωνόμαστε, ευαισθητοποιούμαστε, θλιβόμαστε με τις στατιστικές, διαδηλώνουμε υπέρ του δικαιώματος στο νερό, διατυμπανίζουμε ότι το νερό είναι αναπαλλοτρίωτο δημόσιο αλλά και οικολογικό αγαθό, απαραίτητο για τη ζωή, την ανθρώπινη κοινωνία και τα οικοσυστήματα.

Η δυναμική της πορείας των γεγονότων και της όλης κατάστασης, κάθε άλλο δείχνει παρά φρόνηση. Μάλλον για περιφρόνηση όλων αυτών των "αυτονόητων" αγαθών που για πολλούς έχουν πάψει να είναι αυτονόητα. Ποιός θα περίμενε να στερούνται το καθαρό νερό δισεκατομμύρια πλάσματα πάνω σε αυτόν τον πλανήτη και να ματώνουν για μια γουλιά 'λευκό χρυσό'; Ποιός θα το πιστέψει ότι ο επόμενος παγκόσμιος πόλεμος δε θα γίνει ούτε για το χρυσάφι, ούτε για το πετρέλαιο, ούτε για την τροφή, μα για το νερό;

Πόλεμος για το νερό πάνω στον υδάτινο πλανήτη!

Πάνω σ' αυτόν τον υδάτινο πλανήτη, από τη Χιλή και τη Βολιβία ως το Διδυμότειχο, κι από το Νητρόιτ ως τη Νότια Ασία, το εξ ορισμού «αγαθό» δεν είναι πια αγαθό. Σ' αυτήν την κρίση του νερού η υπερκατανάλωση του δυτικού κόσμου οξύνει το πρόβλημα ακόμα περισσότερο. Πάνω από το 80% του νερού που αντλείται σε όλον τον πλανήτη δε χρησιμοποιείται ουσιαστικά. Απλά, όπως λένε τα Ηνωμένα Έθνη, έχουμε μάθει να το σπαταλάμε άσκοπα.

"γνωστέ φίλε κι άγνωστε, εσύ που έτριβες με μανία τα πεζοδρόμια και τα πατώματα να τα καθαρίσεις με νερό και χλωρίνη πες μου τώρα τί χημικό θα ξεπλύνει ποτέ την ψυχή μας γι' αυτά που κάναμε; μα και γι' αυτά που δεν κάναμε;

κι εσύ που γυάλιζες με τις ώρες, την καινούρια σου μηχανάρα με νερό και σαπούνι, πες μου τώρα πόσο δύσκολο είναι να γυαλίσεις και λίγο το μυαλό σου;

αλλά κι εσύ που έχυνες τα μπουκάλια το νερό όπου να 'ναι, ή αφήνες τη βρύση να τρέχει και το λάστιχο να χλιμιντρίζει ξερνώντας νερό, νερό με τις ώρες τις ατέλειωτες, λες και τίποτα δεν τελειώνει...

κι εσύ που μπάζωσες το ποτάμι για να χτίσεις όπου γουστάρεις, ή σκέπασες το πηγάδι γιατί δε σε συνέφερε, και πάει λέγοντας..."

Και όχι μόνον αυτό: τις τελευταίες δεκαετίες το νερό έχει μετατραπεί σε ένα εμπορεύσιμο και συχνά ιδιαίτερα ακριβό προϊόν. Υπολογίζεται πως 200 δισεκατομμύρια μπουκάλια εμφιαλωμένου νερού το χρόνο πωλούνται παγκοσμίως αφήνοντας τεράστια κέρδη στις βιομηχανίες. Η κατανάλωση εμφιαλωμένου νερού κρύβει ακόμα έναν περιβαλλοντικό και κοινωνικό κίνδυνο: η εμπορική εκμετάλλευση των πηγών και των ποταμών από τις εταιρείες στερεί πολύτιμο νερό που θα μπορούσε να διανεμηθεί δωρεάν μέσα από το δημόσιο δίκτυο. Ταυτόχρονα, σε διαφορετικές μεταξύ τους χώρες όπως Βρετανία, Καναδάς, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, Χιλή, Βολιβία, Αργεντινή, Μαρόκο, Νότια Αφρική, η ιδιωτικοποίηση του πόσιμου νερού οδήγησε σε πτώση της ασφάλειας και της ποιότητας του, εγκατάλειψη των υποδομών διανομής, πολλαπλασιασμό των τιμών και των νοικοκυριών που υφίστανται διακοπή, και τέλος, σε κοινωνικές εξεγέρσεις.

Το νερό ιδιωτικοποιείται, γίνεται εμπορεύσιμο αγαθό και κοστολογείται ενώ τα αποθέματα μειώνονται παγκοσμίως. Οι μόνοι κερδισμένοι είναι οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες για το κέρδος των οποίων γινόμαστε όλοι τα εξιλαστήρια θύματα.

Για ποιό κέρδος μιλάμε αλήθεια, όταν πλέον κινδυνεύει η ίδια η ζωή όλων μας; Ξεχνάμε ότι οι ποσότητες νερού στον πλανήτη είναι σταθερές, δεν αυξάνονται, μόνον ανακυκλώνονται; Ξεχνάμε ότι η μόλυνση καθιστά την ανανέωσή τους τρομακτικά δύσκολη;

Το πρώτο και πολυτιμότερο αγαθό, η πηγή της ζωής, το σημαντικότερο συστατικό του ανθρώπινου οργανισμού και γενικά όλου του ζωικού και φυτικού βασιλείου, θεότητα στη μυθολογία όλων των πολιτισμών με την εσωτερική θεραπευτική του δύναμη, ταυτισμένο με την ιστορία του ανθρώπου και την ίδια τη ζωή πάνω στη γη, το νερό απειλείται από παντού. Κανένα ζωντανό ον πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη δε μπορεί να ζήσει χωρίς αυτό.

Το νερό βρίσκεται εδώ πριν από εμάς, από πάντα, φέρει ζωή και μνήμη, αλλάζει σχήμα και μορφή, ρέει, δημιουργεί οικοσυστήματα ακόμα κι από το πουθενά! Βρίσκεται μέσα, έξω μας, παντού, όμως όχι για πάντα!

"και φοβάμαι πως σύντομα στους καιρούς που ζούμε το μόνο υγρό στοιχείο που δε θα χρεωθώ, θα 'ναι τα δάκρυά μου κι η αλμύρα τους που θα καταδιώκει κάθε φωνή που δεν έβγαλα και κάθε λεηλασία που συνέβηκε κι εγώ αδιαφόρησα..."